

תת"ע (חדרה) 16234-08-23 - מדינת ישראל נ' סמיר מחרום

תת"ע (חדרה) 16234-08-23 - מדינת ישראל נ' סמיר מחרום שלום חדרה

תת"ע (חדרה) 16234-08-23

מדינת ישראל

נגד

סמיר מחרום

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[23.09.2024]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 08.01.2024 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה שברשותו פקע מיום 27.07.2019, תקופה העולה כדי 4 שנים. על המבקש הוטל עונש פסילת רישיון למשך 3 חודשים בצירוף ענישה נלווית. עד מועד כתיבת שורות אלו רישיונו לא הופקד, בניגוד להחלטה שיפוטית.

3. לטענת המבקש מעולם לא קיבל זימון לדין ונודע לו אודות הענישה שהוטלה עליו בהליך זה באופן אקראי, במהלך אכיפה שגרתית אליה נקלע ביום 08.08.24. המבקש כופר בביצוע העבירה וטוען כי בפיו טענות הגנה טובות שלא פירט וכן טוען כי עקב הענישה שהוטלה עליו ינקטו או ננקטו כנגדו אמצעי תיקון הפוגעים בפרנסתו.

4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור מסירה כדין אשר נמסר לידי הנמען הרשום, כי המבקש הודה בביצוע העבירה במעמד ביצוע האכיפה וכי עד מועד כתיבת שורות אלו לא הסיר את המחדל. עוד נטען כי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין.

5. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע". בקשה זו הוגשה בחלוף מספר חודשים מעת מתן פסק הדין ובהעדר הסכמת תובע. טעם דיוני זה שומט את הקרקע לביטול פסק הדין.

7. מן ההיבט המהותי: על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייבבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
8. מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט עולה כי המבקש זומן לדין באמצעות מסירה "לידי הנמען הרשום". אישור המסירה מולא כנדרש לרבות ציון שם המוסר (סאמר נדאף), מועד המסירה 30.11.23 בשעה 14:25 בבית הנמען וכיוצא' וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22).
9. אשר לטענת המבקש לפיה לא ידע אודות פסק הדין, גם אותה אני רואה לדחות שכן מעיון באישור המסירה הסרוק לנט המשפט עולה כי פסק הדין נמסר לידי הנמען הרשום ביום 17.01.24 בביתו ונושא חתימתו.
- לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל טענה המופנית לאישור הזימון לדין או להמצאת פסק הדין ואף לא כזו המצביעה על בירור מול רשות הדואר בקשר לזימון. ניתן היה בנקל ואף מחויב היה, לערוך בירור מול רשות הדואר לבדיקת תקינות המסירות השנויות לעמדת המבקש במחלוקת ודבר לא נעשה בענין זה, חרף סד הזמנים המאפשר עריכת בירור מול רשות הדואר בהינתן כי נתוני המסירה עודם שמורים ברשומותיה.
10. לענין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין. טענת חפות לכשעצמה אינה מבססת כידוע חשש מעיוות דין. "מן המפורסמות כי אמצעי תיקון וצבירת ניקוד, אין בהם כדי לבסס חשש כאמור". עפ"ת (חי') 21062-03-23 רחמים (עציר) נ' מדינת ישראל (24.05.23).
11. למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - אכן פסילה בת 3 חודשים אינה קלה ואולם אין לו למבקש להלין אלא על עצמו; אדם הנוהג ללא רישיון נהיגה בתוקף במשך 4 שנים הנו למעשה בז לחוק ומהווה סיכון ממשי למשתמשי הדרך. מדובר בענישה המינימלית מחויבת המציאות שיש להשית עליו לבל יעבור מסר של סלחנות כלפי עוברי החוק.
12. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית. עיכוב הביצוע - בטל.
- ניתנה היום, כ' אלול תשפ"ד, 23 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.